

JAUNAIS CĒLS

AGROFIRMAS «KRASNIJ OKTJABRJ» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS,
KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORGĀNS

SESDIEN,
1987.
13.
JUNIJS
Nr. 7.

Cena 2 kap.

Ar ko sākas lauks

SPECIĀLISTA
PĀRDOMAS

Lauks... Laikam gan — kā cilvēku nav gluži vienādu, tā arī lauku. Varam sameklēt divus vai trīs vienādus pēc platības, pat pēc konfigurācijas, tomēr tie būs tik loti atšķirīgi.

Ari no dabas dotā zeme vien nav vienāda. Kur nu vēl tad, ja uz tās daudzus gadus saimniekojis cilvēks. Viens saprot zemi, tās valodu, jūt un zina, kā tai palīdzēt kļūt augligākai. Cits tā arī nosūrojas savu mūžu, sak, kas te mūsu mālos un akmenos aug. No tādas gaušanās, ja ne-pakustina ar pirkstu, patiesām nekas neizauga.

Nebūs pārspīlēts, ja apgalvoju: katram laukam ir sava dvēsele. Ja ar šo lauku labi iepazīstas, atklāj tā īpatnības, ilgākus gadus pieraksta vēsturi, visus notikumus, kas ar to saistās, tad lauks lauj ielūkoties viņa dvēselē. Tā atklās ko interesantu — visam, kas ir raksturīgs, bijusi par pamatu kāda noteikta sistēma. Ja tā bijusi konsekventa, zinātniski nopamato-ta, tad tāds lauks ir lieliski ie-kultivēts, garantē augstas ražas. Un otrādi — stihiskos apstākjos te nebūs iespējami saņemt vajadzīgo atdevi.

PSKP Programmā, ko pieņema PSKP XXVII kongress, uzsvera nepieciešamība visos mūsu valsts kolhozos un padomju saimniecībās ieviest zinātniskas sistēmas kā vienu no svarīgākajiem faktoriem, kurš radis pozitīvus priekšnoteikumus lauk-saimniecības ražošanas attīstības nodrošināšanai.

Spilgts plēmērs tam ir pirmās saimniecību priedze. Tājā skaitā arī kolhoza «Krasnij Oktjabrj». Lauki, kuri dažu desmitu gadu pagātnē bija uzska-tāmi par nabadzīgiem, maz-augligiem, tagad izmainījušies līdz nepazišanai. Seit 25 gadus no vietas, neskatoties uz laika apstākļiem, aug rāzošana, pa-plāšinās un uz šī pamata — ekonomiskās potences, bet reizē — arī kolhoznieku labklājība.

Dotajā brīdi saimniecība ir kļuvusi par ražošanas bāzi agro-firmai «Krasnij Oktjabrj». Tā ir agrorūpniecīkā kompleksa jauna socialistiska saimniecīskā mehānisms forma, kurā integrēta lauk-saimniecības produkcijas ražošana un tās rūpnieciska bez-atlikumu pārstrāde. Izdots bro-sūra «Kolhoza «Krasnij Oktjabrj» zemkopības sistēma», kura stāstīts par saimniecības vadības zinātnisko sistēmu. Gan šis brošūras, gan arī pašas sistēmas autors ir Sociālistiskā Darba Varonis Romualds Kavinskis.

Par priekšsēdētāju saimniecībā ir R. Kavinskis strādā kopš 1955. gada. Prierdes viņam netrūkst. Rezultātiem, kas sa-niegti šajā jomā, veltīta pastā-vīgā izstāde, kas atrodas saimniecības kantorī.

Sajā izstādē uzska-tāmi parādīta kolektīva un tā vadības daudzus gadus ilgā radošā darbi-ba, Istojojot partijas un valdi-bas agrāro politiku. Apskatei sniegtie rezultāti liecinā, ka ie-guldītais darbs nav bijis veltīgs. Tas bija par drošu pamatu ražo-šanas nemītīgam pieaugumam, ekonomikas, sociāli ekonomi-kajai attīstībai. Pārtikas pro-grammas uzdevumu īstoja-

Sogad pirmo reizi saimnieci-bā izveidots viens mehanizēts posms, kas apgādā ar svaigu zāli visas lopkopības fermas. Kā zināms, govju piebarošanai ar zaļbarību ir liela nozīme piena izslaukumu kāpināšanā. Taču nebija vajadzīgas tehnikas, lai varētu transporta līdzekļos ie-kraut nesasmalcinātu zāli. Tagad tāda ietaise uzbrūvēta uz pašgā-jējas plaujmašīnas E-280. Tai ir pietiekama resnuma caurule un spēcīgs ventilators. Nesasmal-cinātais zālu maisijums, kurā daudz ābolīņa, nonāk pašizgāzē-

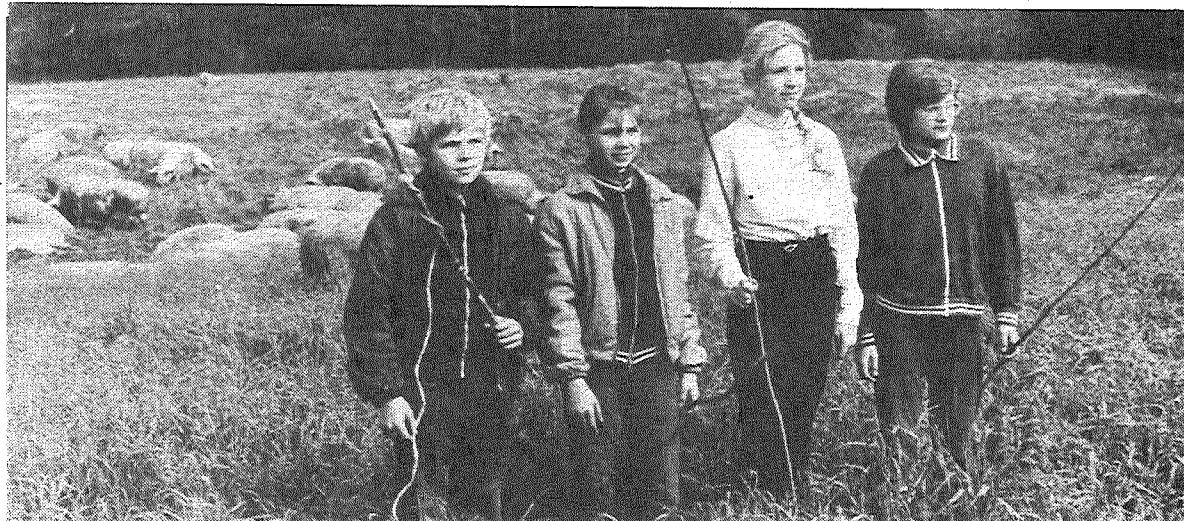
LIELĀ PIENA DIENĀS

Attēlā: nostrādājuši visu rīta cēlienu, posma vīri — agregāta E-280 stūrētājs Aleksejs Afanasjevs un pašizgāzēju GAZ-53 šoferi Jānis Skromāns un Vladis-

mirs Kuklins — uz brīdi sagriež savu tehniku uz piekalnītes vienkopus un apspriež, uz kādu fermu cik zaļbarības vēl nav aizgādājuši: bešā nedrīkst palikt ne viena.

Ganiņš biju, ganos gāju

Bez lielajiem ganiem kolhozā ir arī mazie — cūkgani. Kas par to, ka amata nosaukums nav tik labisks, bet tas loti vajadzīgs. Stāsta, visi lie-lie vīri kādreiz ganiņu cūkas. Par savu amatu nekaunas arī pieci Riebiņu vidusskolas audzēknī, kuri uzņēmušies pa vasaru savaldīt ganības Aiz-

upiešu kompleksa vaislas cūku lielo baru. Rudeni skolā varēs lepoties par darba vasaru.

Attēlā: gani Saša Sobojevs, Sveta Kaverina, Ana Gurkina un Iveta Belousova

AGROFIRMĀ,
AR KURU
SACENŠAMIES

Domājot par nākotni

Pieņemot sociālistiskās sals-tības 1987. gadam, mūsu agro-firmas kolektīvs uz sacensību uzalcināja Volgogradas apgabala Mihailovkas siera kombināta un Jēkabpils rajona PSKP XXV kongresa agrofirmas ko-lektīvus. Uzalcinājums pieņemts. Sajā dienās pabijām pie kaimi-niem — PSKP XXV kongresa agrofirmā. Iepazīnāmies ar ko-lēgu sasniegumiem un iecerēm, pastāstījām par sevi. Mūs intere-sēja socialistiskās sacensības organizēšanas principi, citi jau-tajumi.

Firmas teritorijā ietilpst Vi-duslatvijas līdzenuuns un Sēlijas pauguraine. Lielākie ciemati — Viesīte un Birzī. Meži aizņem 29 procentus platības. Centrs atrodas Salā — bijušās padomju saimniecības «Ābeli» centrā pie Daugavas attekas Sakas, ku-ra veido plašu salu.

Apdzīvotas vietas, kas ir saimniecībā, ievērojamas ar lieliem vēsturiskiem notikumiem, kul-tūrvēsturiskām bagātībām (Birzīs dzīvoja Ansis Liventāls, Vi-sītē dzimis akadēmīks Pauls Stradiņš u. c.), arī ar savu tagadni. Te dzīvo strādīgi lau-dis, kas guvuši lielus sasniegumus lauk-saimniecīskajā un rū-pniecīkajā rāzošanā. Agrofirmā apvienoti gan PSKP XXV kongresa saimniecība (so godpilno nosaukumu saņēmusi par pa-nākumiem socialistiskajā sacensībā, veltītā PSKP XXV kongresam), gan Jēkabpils galas kom-bināts, gan arī sīkāki uzņēmumi — konservu rūpniecība, Jēkabpils un Susejas pienotavas, Asares suiu un konfekšu cehs. Pašlaik firma atbild par visu rajona saimniecību piena, gaļas, dārze-nu un augļu pārstrādi un reali-zēšanu. Strādā gandrīz trīs tūkstoši cilvēku, tājā skaitā 1720 cilvēki lauk-saimniecībā.

Agrofirmas saimniecība spe-cializējas gaļas, piena, olu, graudu, kartupeļu, dārzeņu rāzošanā, graudu sēklkopībā. Ar pār-strādes uzņēmumu rekonstrukciju paredzēts paplašināt produkcijas sortimentu. Izveidoti pieci speciālizēti rāzošanas iecirkņi — piena un olu, piena, cūkgajas, divi — liellopu gaļas rāzošanā. Lauksaimniecīski izmantojamās zemes ir ap 13300 hektāriem, no tiem meliorēti 62,5 procenti, augsnēs augļības novērtējums — 38 balles.

Saimniecībā augsta lopu kon-centrācija. Mīkelānu cūkkopības komplekss ir otrs lielākais Lat-vijā, ir divas labi mehanizētas govju lielfermas — Kronvaldos un Celiniekos, tāpat divas Jaunlopu nobarošanas lielfermas — Priednieki un Lelejas. Mīnēs ar dzīvnieku lielu kon-centrāciju ir pilnīga darbu me-hanizācija un labi apstākļi strā-dājosošajiem, pienākumi stingri sadalīti — barotāji, kūtsstrā-dnieki, veterinarfeldseri, mehā-niki, slaucējas. Cūkkopības kom-plekss strādā ar pilnu ciklu — no sīvēnu iegūšanas līdz nobarošanai. Arī te stingra darbu dalīšana — kompleksa vadītājs, cūkkopības, ciltslietu zootehniki, cehu prieķnieki, veterinarie feldseri, lopbarības un apsēklo-šanas cehu vadītāji, ginekologi, mehāniki, mehanizatori, kūts-strādnieki.

Augkopības pamatzdevums ir nodrošināt ar barību lopus. Si piecgade nozares speciālistiem un strādājošajiem ir visai sarež-(Nobeigums 2. lpp.)

SPĒKU PIELIKŠANAS PUNKTI

Par pārkartošanos, jaunajām strāvām mēs tagad runājam daudz. Bet var gadīties, ka valodas par tādām arī paliek, bet paši neizkustināmies. Kā tai parunā: ar vārdiem pilsētā, ar darbiem — aizkrāsnē. Tas nozīmē, ka ne tikai jārunā, bet vairāk ir jādarbojas, jārosina citi. Un te darām ir kalnu kalni. Vispirms jaizskauž inertums, vienaldzība, kas bija dzīli iesaknojusies daļai komunistu. Tālab agrofirmas partijas pirmorganizācija un tās komiteja daudz uzmanības pievērš cilvēciskā faktora aktīvizēšanai. Sevišķi tas jādara tagad, agrofirmas apstākļos, kad tajā lekļautie kolektīvi devuši vārdu strādāt radošāk.

Partijas organizācijas saņāsmēs bieži tiek cilāti pārkartošās un kadru politikas jautājumi, vaidīju lomas un autoritātes pastiprināšana šajā jomā. Tiem tika veltīta arī kārtējā sapulce, kurā apspriesti komunistu uzdevumi PSKP CK janvāra (1987. gads) Plēnuma lēmumā par pārkartošanos un kadru politiku un attiecīga partijas rajona komitejas lēmuma izpildē.

Sāksim ar to, ka šajā sapulcē ziņojumu par savu darbību sniedza Alzupiešu cūkkopības kompleksa vaidījs, komunists Pēteris Leitāns. Komunistu pārskati par darbību, kolektīvu vadību partijas sapulces ir parasta un visiem labi zināma līeta. Tomēr šī uzstāšanās bija savādāka. Kompleksa saimniecībā ir viens no svarīgākajiem objektiem, neslēpīsim, arī viens no grūtākajiem. Darba apstākļi te smagāki, nekā piena lopu liefermas, arī kadru jautājums izvirzās asāk. Lielis dzīvnieku blīvums, tālab daudz nopietnāk jāorganizē veterinarā, ginekoloģiskā un zootehniskā dienestu darbs. Sis fermas ipatsvars saimniecības ražošanā ir liels, tālab katra kūme dod sāpīgu un plāšu rezonansu.

Stāvoklis ir sācis mainīties, kopš par vaidīju izraudzīts bijušais saimniecības galvenais zootehnikis, komunists ar lielu stāžu Pēteris Leitāns. Viņa autoritāte bija noteicīs faktors, ka kolektīvs labvēlīgi uzņēma jauno vaidīju, praktiskā pieredze parādīja darba perspektīvas. Bet ne mazāk svarīga bija arī noteiktība un stingrība. Nekas jau dzīvē netop vienā rāvienā, bet ar viņa ierašanos kolek-

tīvā sākās straujš atvesejošās process. Varbūt, ka varēja vēl nogaidīt, pavērot, dot iespēju sniegt pārskatus par darbu ciemam komunistiem, kuri ilgāk vada ražošanas iecirkņus, to mērā partijas komitejas izvēle palaikā pie viņa.

Kā viss, kas tiek darīts komunistam P. Leitānam, tā arī šis pārskats bija sagatavots liešķi un pamatiņi, tur nebija vietas ne izskaitinājumiem, ne tukšiem solijumiem. Tika dota patēsaina, lai partijas komiteja varētu novērtēt lietu isto stāvokli, atrast speku pielikšanas punktus, kā straujak uzlābot darbu.

Tāpat arī partijas komitejas sekretāres Zojas Agafonovas ziņojuma apspriešā komunisti piedalījās aktīvi. Pirmkārt, jautājēji, ka ziņojums bija par organizācijai aktuāliem jautājumiem, otrkārt, pārkartošās dzīli skārusi visu interesē, atbilst laika garam un komunistu domām par turpmāko darbu. Svarīgi arī tas, ka paša PSKP Centrālās Komitejas Plēnuma lēmumā dotas konkrētas un visus interesējotās leīvīzes, konkretizētā pārkartošās uzdevumi, izvirzīta sabiedriskās dzīves demokratizācijas izvērsta koncepcija, partijai, tautai, visai mūsu zemei ierosināt tādi priekšlikumi, kas visus ieinteresējuši. Partijas komiteja pastāvīgi tos studē un iestaka savus priekšlikumus apspriešanai ceļu partijas pirmorganizācijās. Ipaši akcentējot atbildību par komunistiem uzticēto uzdevumu izpildi. Galvenais šodien ir pašķritiski paraudzīties uz sevi un to, ko katrs darām, atrast rezerves un parādīties iespējas kāplīnāt darba atdevi.

Ziņojumā tika uzsvērts, ka tagad kolektīva locekļi atklāti runā par trūkumiem darbā un arī pārkartošās gaitā, jo katrs saprot, ka tas viss nav vienas dieinas jautājums un prasa loti dzīļu pamatiņumu. Stingras prasības tiek izvirzītas audzināšanas, morāli tikumiskās dzīves jomās.

Kolhoza un agrofirmas rūpniecības uzņēmumu saimniecīkās darbības analīze liecina, ka tur valda labs darba spriegums un tādēļ arī sekmējas ražošanas uzdevumu izpilde, par to daudz un bieži tiek runāts ražošanas apsprendēs. Izvirzīti konkrēti uz-

devumi darba ražīguma celšanā un tie sekmīgi tiek risināti, cletes un linu fabrikās tagad, vasaras mēnešos, rit rekonstrukcijas darbi un gatavošanas nākamajai sezonai. Tā daudz pulīnu tika veiktais iekšējās kārtības un disciplīnas nostiprināšanai, tas savukārt vairoja darba ražīgumu. Uzņēmumi sekmīgāk sākuši pildīt plānus, līdz ar to kollektīvos nostiprinās ticība spēkiem.

Partijas sapulcē runātāji nosauca daudzus skaitus un faktus, kas raksturoja gan darba sasniegumus, gan kollektīvu locekļu nostāju pret pienākumu, tie labi zināmi un nav nozīmes atkārtot. Ir svarīgi cits — ar pārkartošās materiālāja ražošanās sfērā pārkartojas arī cilvēku savstarpejās attiecībās, tas notiek viņu apzinā. Visiem ir skaidri, kā teic PSKP CK Generālsekretārs biedrs M. Gorbacovs, ka: «... dzīvot un strādāt, domāt un rīkoties pa vēcam mēs vairs nespējam». Un, lūk, uzdevumi, kas no tā izriet: izvērst alzivēni plāšāku darbu, celt aktivitāti, justies pārliecīnāti un rīkoties enerģiski. Vispirms tas tiek prasīts no komunistiem, lai vēlāk atsauktos vienos citos kollektīva locekļos. Komunisti ir avangardā, jo viņi ir labākie darba darītāji, viņi ir arī vaidījā un speciālisti.

Vairs neviens runātājus debatēs negatavo laikus, nedod vienīm vārdu un nesauc pie tribīnes. Un nav noticis nekas launs. Gribētāju izteikties netrūkst, daudz, ir arī tādu, kas savu domu īsi un skaidri izsaka no vietas. Sapulcē runāja daudzi vaidījā, speciālisti. Vienmēr konservatīvās un lietišķās ir arī komunistu Vasīlla Kurmelova, Igors Jelisejeva, Jāņa Belousova un daudzu citu uzstāšanās.

Daudzi ir ar patiku atzīmējuši, ka, dāvajot komjaunatnei lielāku uzīmību, zīmīgāka kļūst tās loma agrofirmas dzīvē. So-pavasar sējas celiņā lielāku aktivitāti parādīja tieši jaunie mehanizatori un kļuva par uzvārētājiem sociālistiskajā sacensībā. Komjaunieši nākuši kļājā ar ierosmi sakārtot veco parku un sārkojuši jau vairākas talakas. Ar prieku jaatzīmē, ka daudz jauno izvirzīts arī par deputātu kandidātiem vietējās Tautas deputātu padomēs.

Lauksaimniecībā strādājošie komunisti ierosina priekšlikumus visur darbu organizēt pēc saimnieciskā aprēķina principiem, kas paliecinās cilvēciskā faktora lomu.

Jauņajos darba un savstarpējo attiecību apstākļos svarīgu lomu tiegūst sociālistiskās sacensības organizēšana un vadības pārkartošana. Daudzi rādītāji, uzvarētāju noteikšanas kritērijā jaunajos mūsu dzīves apstākļos devalvejušies. Bet ko labāku lai liekam to vietā? Uz šo jautājumu konkrētu atbildi vēl nevar atrast arī agrofirmas partijas organizācija. Atklāts tas paličis arī pēc sapulces. Agrāk viisi brigadieri vāca ziņas un ie-sniedza dispečeram, tas apkopojāja un partijas komiteja, arod-biedrības komiteja tās saņēma gatavā veldā. Tagad brigāžu nav, ziņu vākšanas sistēma sabrukusi. Kā lai nosaka uzvarētājus, pēc kādiem principiem, kādiem kritērijiem? Strauji mal-niļušies arī mūsu priekšstati par labāku darbu, labāku attieksmi pret pienākumu. Galvenais, tagad ir jāredz konkrēts cilvēks konkrētā veikumā, nevis dažādu izdomātu skaitlu mudžekli.

Partijas sapulce nolikusiās arod-biedrības komitejas priekš-sēdētājas Tatjanas Gromovas ziņojumu par sociālistiskās sa-censības gaitu un nāca pie slēdzienā, ka, teiksmi, pavasara sejas gaitā vispār izpalikusi. Jo atnem veco ir vieglāk, nekā tā vietā likt ko jaunu, efektīvāku. Varbūt atteikties pavisam? Nē, to nevar.

Šis gads visā mūsu zemē, arī progresīvajai cilvēci, ir īpaši — rudenī aprītē septiņdesmit gadi kopš Padomju varas un Padomju valsts dzimšanas. Tas bija notikums ar pasaule vesturisku nozīmi. Padomju iekārta izgājusi cauri smagiem pārbaudījumiem un izturējusi, ieguvusi, stipri rūdījumu. Mēs esam revolūcijas ideju un ideālu turpinātāji, no mums tagad tiek prasīts ne tikai godīgs darbs sabiedrības un dzīmtenes labā, bet arī atbildība nākotnes priekšā, radošā Šī mantojuma nostiprināšana, pavairošana un saglabāšana nākamībā. Līdzdomāšana visos notikumos un revolūcīnā pārkartošās uz jaunām industrializācijas sliedēm, kur galvenais būs cilvēks.

A. MEZMALIS

Mana pirmā skolotāja

Izskanējis skolas atvadu zvans, un sākušas vasaras brīvdienas. Ar pavasari aiziet darba gads skolās, sākas cēlēns, kad bērni atpūšas, krāj spēkus. Viņu atpūta nav dienījiga, bet dod labumu pašiem un sabledrībalu. Jo vccāko klašu zēni un meiteņi testījas darbā kolhozus un citur. Pašiem mazākajiem — pamatskolas vecumā bērniem — tā ir atpūta. Bet ne viņu skolotājiem, kuriem vasara — tikai neliela atelpa, pārmajā darbā. Viņiem jau tūlīt sākas arī gatavošanās jaunam darba kolhozam.

Skolotāja Nīna Kapkovali ū 35. vasara Riebiņos. Trīsdesmit piektā vasara. Izvadīta trešā klase. Aizrit jūnija dienas, skolotājai viens rītos nav jāsteidzas uz skolu, kur viņu gaida trokšnainu, dzīvesprīcīgu bērnu barīnš, ko sauc par klasī.

Neviens nepateikts, kurā vecumā ir vieglāk audzināt un skoliot bērnus, kurā nē. Tie, kuri strādā ar pašiem mazākajiem, varbūt domā, ka ar pieaugušiem ir vieglāk, labāk var sa-prasties, bet tie, savukārt, pārliecīni, ka jaunāko klašu audzēknī ir paklausīgāki, labprātāk uzsūc zināšanas, pakļaujas skolotājai, jo vēl nejūtas tā patstāvīgi un viszini. Bet laikam gan nekur tā maize nav bez garozas, katram vecumam piemīt savas grūtības, kuras jāiznes uz skolotāja pleciem.

Izaudzināt un izskolot tādus bērnus, kuri būtu cienīgi vecākās paaudzes veikto darbu, ir augsts, godpilns un atbildīgs uzdevums. Un cik daudz sarežģīju atgadās šajā ceļā.

No gimenes, no skolas, no večākajiem un skolotājiem — no mums visiem ir atkarīgs, kāda aug un veidojas jaunā paudze. Ja mūsu pulīni ir apvienoti, ja starp gimeni un skolu ir ciešas sadarbinābas saites, var izvairīties no daudzām klūmēm.

Noslēdzies 1986./1987. mācību gads. Daudzbiez mazie skolniecīni atvadījušies no savas pirmās skolotājas. Tā viņiem pārlik bērnībā kā galīas un saulainas atminas, bet nu dzīvē ieņāks citi skolotāji. Riebiņu vidusskolas 3.-b klases absolventi sevi uzskata par pieaugušiem un patstāvīgiem, bet Nīna Kapkovala labi zina, kādi viņi bija mazini un nedroši, kad 1983. gadā pirmo reizi lenāca sagatavošanas klasē. Viņa atceras, ar kādu interesē ieklausījās skolotā mācamajos priekšmetos, kā tājtos iedzīlinājās, kad jau lepnī saucās par pirmklasniekiem pēc nākamā, 1984. gada 1. septembra.

Laiks ir aizritējis, bērni auguši. Vecāki labi zina, ar kādu interesē un līdzīgākā skolotāja visus šos gadus rāpējusies par viņu dēliem un meitām viņus audzinājusi un skolotāji. Viņa nepalikā tikai skolas sienās, klasē, bet interesējās, kādi bērniem mācībām un atpūtai apstākļi ir mājās, palīdzēja ar padomu. Katrs mazais skolēns saņēma piemērotu mājas uzdevumu, kura izpilde prasīja rūpību un cenušanos. Tā taču bērni pierod pie atbildības, pie rūpības, pie patstāvības.

Z. NIKITINA

Domājot par nākotni

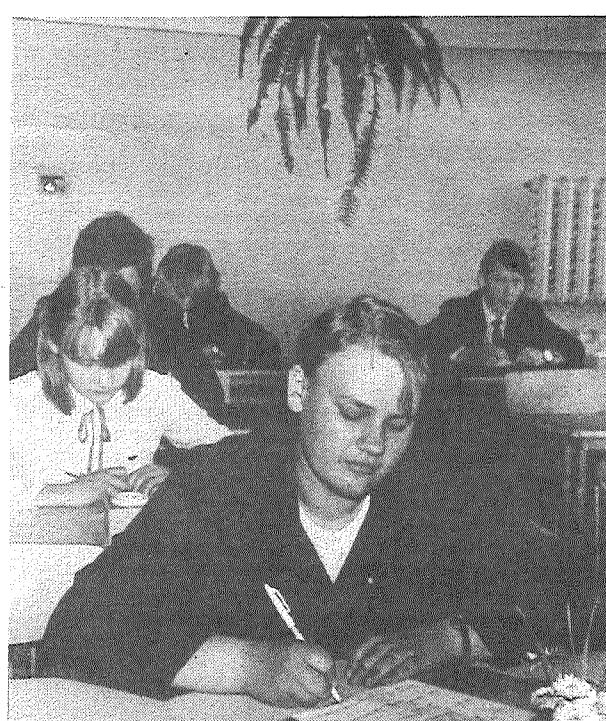
(Sākums 1. lpp.)

gīta, jo jānodrošina visu kultūru, ražības pieaugums un bruto ievākums jāpalieina par 25 procentiem. Tad būs sasniegtā optimāla atbilstība starp abām pamatozārēm. Tālab speciālisti daudz strādā, lai uzlabotu zemkopības kultūru. Viens no svarīgākajiem uzdevumiem tie ir parādziņi un izmantojot kūtsmēlus, lai katram hektāram to varētu dot vismaz pa 20 tonnām, iestrādājot bagātinātu kompostu veidā. Liela nozīme tiek piešķirta sēklām un šķirnēm, pareizi un precizi palietotai augu sli-mibū, kaitēkļu un nezāļu apkarošanas sistēmai. Graudu ražības kapināšanu veicina inten-sīvās tehnoloģijas.

Celtnei, kuru ir 350 cilvēki, darbu vada 7 speciālisti, no-zares tehniskajā brunojumā ir 14 celtņi, 6 ekskavatori, 5 liel-jaudas buldozeri un autotran-sports. Gadā tā apgūst trīs līdz četrus miljonus rubļu līdzekļu, tagad apjoms pieauga. Saimniecības visos piecos iecirkņos izveidoti labiekārtoti clemati. Sogad firmas celtneikiem būs pašiem savs betona mezglis un dzelzsbetona poligons, darbojas smago darbu un iekārtu me-hanizācijas iecirknis.

Agrofirmas kolektīvs plaši balstās uz mūsdienu zinātnes un tehnikas sasniegumiem, te augstu tiek vērtētas rūpes par strādājošo sociālo un kultūras apstākļu uzlabošanu, sporta un kulturas attīstīšanu.

Zoja AGAFONOVA,
agrofirmas partijas komitejas sekretāre

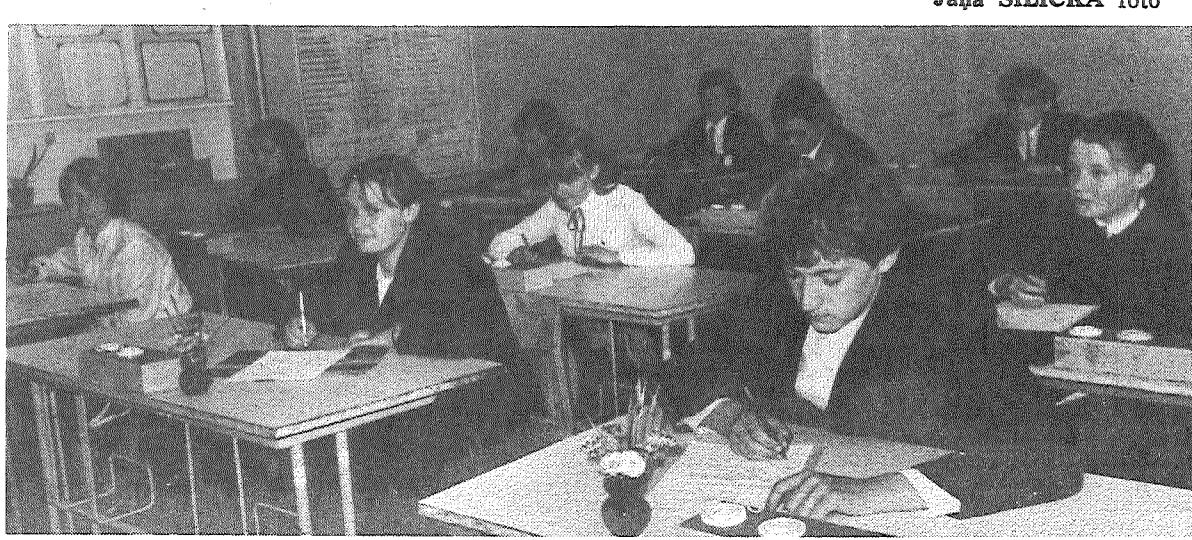
Eksāmeni skolā

Noslēgušies eksāmeni izlaiduma, astotajā klasē. Tie bija atskaitē par paveikto darbu skolas gados — par mācībām, sabiedrisko pienākumu veikšanu. Arī par to, cik pieaugaši nu ir astotās klasses beidzēji, kuri nupat tikko saņēmuši atestātus. Pirmā dzīvē lielākā virsotne iekārta, kas tagad būs tālāk?

Daudzi, tāpat kā Riebiņu vidusskolas 8.a klasē absolvente izcilniece Lolita Krūze, nolēmuši mācības turpināt vidusskolas 9. klasē, bet citi, sevišķi zēni, saposušies uz Višķu sovhoztechniku. Tā ir tāda tradīcija, ka katru gadu dala puiši brauc uz Višķiem, bet citi — uz Aglonas profesionāli tehnisko vidusskolu.

Labi un teicami visus šos gadus mācījās Anīta Pastare, Kaspars Norkārkis, Māris Stabulnieks, bet 8.b klasē — Svetlana Ivanova, Anna Valtere, Tatjana Skuratova, Sergejs Sobolevs un citi. Tādiem jaunajiem cilvēkiem arī nākotnes ceļi plaši atvērti, visur viņi tiek gaidīti. Ja skolas gaitu sākumā prasts būt par paraugu citiem, tad arī nākamajās gaitas viņi neatkāpsies.

Attēlā: eksāmens 8. klasē.
Livijas RĀNCANES teksts
Jāņa SILICKA foto

21. JŪNIJS — TAUTAS DEPUTĀTU VIETĒJO PADOMJU VĒLEŠANAS

Nerimtības ceļu ejot

Tagad var teikt droši — tā bija laimīga sakritība, kad pēc tekstu-skolas beigšanas Ukrainā, Annu Modorovu aizsūtīja strādāt uz linu fabriku Preiļos. Kopš tā laika pagājuši 12 gadi... Viņa no brigadieres izaugusi par inženieri — ražošanas vadītāju.

Nesen Anna Fjodorova pārdziņoja satraukuma pilnus brīžus — agrofirmai «Krasnij Oktjabr» linu fabrikas kolektīvs vienā izvirzītā par deputāta kandidāti Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes vēlēšanām.

— Kāpēc tieši Annu? — atjaunā
partijas pirmorganizācijas sekretāre
Kira Krišuka. — Nu, viņa ir vispie-
mērotākā, lemantojusī autoritāti kolek-
tīvā, labi veic savus tiesīs pienāku-
mus, ir aktīva sabiedriskajā dzīvē.
Vairākus gadus pēc kārtas bija
komjaunatnes pirmorganizācijas
sekretāre, tagad kā komuniste ir
atbildīga par uzskatāmo agitāciju,
vada atturības veicināšanas biedrī-
bas vietējo nodalju. Sevi aplieci-
nājusi arī kā deputāte, jo bija
ievēlēta arī iepriekšējā sasaukumā.

— Jūs mani te slāvējat, bet maija plānu tā arī neizdevās izpildīt, — sarunā iejaucās pati Anna Rodorova.

Tad, it kā taisnodamās, piebilda:
— Šogad visā mūsu fabrikā tāda
pati situācija, jo jāpārstrādā ļoti
sliktas kvalitātēs pērnā gada līnijā.
Jāmeklē kāds atrisinājums, tas ir
mans kā inž enieris pienākums.
Viņa labi pazīst savu kolektīvu.
Zina, uz kuru var palausties, kuram

biežāk jāstākā, kuram jāstāv
klēt un jāpabiksta. Sevišķi daudz
jāņo nemas ar darba kavētījumiem un
dzērējumiem, kuru vēl nav mazums.
Skaties, kāds no strādniekiem nav
ieradies darbā — brauc meklēt.
Izrādēs, viņam apnīcīs strādāt un
bez sirdsapziņas pārmēlumiem sād
tādu pašu draugeļu pulkā pie
pudeles...

Smags ir darbs, smagi cilvēku raksturi, sarežģīti dzīves gājumi... Tiec nu ar visu to skaidrībā, kad pati vēl tik jauna un nepieredzējusi. Ipaši darbā ar jauniešiem. Tādu kolektīvu ir septiņi. Viņai tik joti grības; lai tie tiecas pēc labā un cālā, atturas no jaunā.

1982, several W. jeans.

— Kam veltīsiet vislielāko uzmanību, kad jūs trešo sasaukumu pēc kārtas ievēlēs par pilsētas padomes deputāti? — Palaistāju

— Deputātu interešu un uzdevumu laiks ir visai plašs, — Anna Fjodorova domīgi stāsta, — regulāri pārbaudēm, kā pilsētas jaunieši pamata no darba brivo laiku, interešus sējamies par sporta, kultūras un masu darba iespējām organizācijās un uzņēmumos. Bieži apmeklējam diskotēkas, pētām milicijas darbinieku aizturēto sluktās uzvedības motivus, studējam jauniešu sabiedrisko organizāciju, sevišķi komjaunatnes pirmsorganizāciju darbību. Lai atzīstas, ka

Latviešu sarkano strēlnieku 70. gadskārtā

A horizontal row of 20 solid black five-pointed stars, evenly spaced across the page.

«Tauru skaņas kad vijnojas gaiss...» rājona šodienas sasniegumiem, par
skan vārdi pazīstamajā dziesmā. Un mēs atceramies latviešu sarka- rājona centru, kur viņiem ilgāku laiku nebija izdevies pabūt.

nos strēlniekus. Tā ir viņu himna, ar kuru soļoja pa Rīgas un Petrogrades ielām, ar kuru kopā cīnījās Nāves salā un sturmēja Sīvašu, tā atsauc atmiņas — viņu stāstītās — par tālo Kahovku un Taurijas stepju

Strēlniekus svētkos sveica rajona partijas komitejas pirmais sekretārs Vilkars Solovjovs (āttēlā), pasniedza viņiem Latvijas KP CK un partijas rajona komitejas Pateicības vēstuļes pieminas balvas.

par Jāro Kalnoku un Taurījas steppju kļajumiem. Maz vīnu vairs palicis, šo cīvēku, kuri nāk no legendas. Šogad atzīmējām septiņdesmitgadi, kopš Rīgā tika pieņemta rezolūcija par strēlnieku pārēšanu padomju varas pusē. Šim notikumam par godu partijas rajona komitejā savu tuvinieku, ciemu un saimniecību pārstāvju pavadībā bija ieradušies Jānis Skrūders-Priklis no Rucētu ciema, Jānis Gorskis no Aizkalnes un Pēteris Daugavietis no Ķeņina kolhoza. Viņi pastāstīja par savām cīņu gaitām, izteica prieku par les, piemīnas balvas.

Vakārā rajona kultūras namā notika viņiem veltīts kultūras pāsākums. Te sirmos veterānus sveica rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs Jānis Vucēns. Ar strēlnieku pulku vēsturi iepazīstināja vēsturnieks Jāzeps Przelis. Klātesošie noskatījās un noklaustījās strēlnieka Viktora Vucēna atmīnu stāstījuma videoierakstu, viņus ar savu improvizēto koncertu iepriecināja P. Daugavietis bērni un mazbērni, nodziedot «Karavīri bēdājās...» un citas dziesmas.

avangardam — komjaunatnei. Ar godbījību mēs atceramies aizgājušos gadus, kad komjaunatne bija visu labo aizsākumu iniciatore un īsteno-tāja, un tāgad gaužamies par dejas jauniešu pasivitāti. Visi jau nav kiti nevarīgi, visus jau nevar ieskaitīt arī huligānos, dīķdieņos, tādos, kuri ar savu uzvedību ēpkauno padomju jaunatnes cīldeno vērdu. Ir pietiekōsi daudz prātīgu un talan-figu jauniešu, kas droši stājas blakām pieeugušajiem, pārņem viņu darba stafeti un nes tālāk. Bet netrūkst arī tādu, er kuriem līdz šim laikam visvairāk nācies nonemties deputātiem jaunatnes lietu ko-misijsā.

Anna Fjodorova pārliecīnēta, ka, ja viņu vēlreiz ievēlēs par deputāti un būs jāvada tā pati komisija, tad darbu organizēs savādāk, atbilstošāk pārkārtošanās un intensificācijas garam. Jo taču dzīve ir tik interesanta, cik to interesantu prot organizēt.

Vīna nolēmusi, ka jaunačnes lietū komisijai vairāk jātiekaš ar jaunajiem vīnu darba un dzīves vietās, uz ielas, — sabiedriskajos pasākumos. Viena vai divas tīkšanās neko nedod, cilvēki ir jāiepazīst pamatlīgāk, dzīlāk, jāizsauc uz atklātām sarunām. Vīna no sirds vēlas, lai jaunievēlētājā komisijā nonāktu iniciatīvas un darbības alkus bagātāki deputāti.

Marija JAUDZEMA

Attēlā: deputāta kandidāte Anna Fjodorova (centrā) sarunājas ar linu fabrikas strādniecēm A. Leonovu un A. Vankovu.

**FERMU KOLEKTĪVI! KATRU GANĪBU CĒLIENA DIENU IZMANTOSIM EFEKTĪVI,
PĀNĀKOT TEICAMU KVALITĀTI!**

SLAUCEJU SOCIĀLISTISKĀS SACENSĪBAS REZULTĀTI 1987. GADA 5 MĒNEŠOS

Vārds, uzvārds	Govju skaits	+ vai —		1	2	3	4
		Izslaukti salīdzīgi pieņemot ar šo gada Spānu laimēšanos 1986. gadā					
1	2	3	4				
Irina Pisuka	47	2141	— 122				
Anisija Kirilova	48	2061	+ 52				
Lidijs Serkova	48	1962	— 48				
Veronika Šmeikste	48	2136	— 62				
Vera Kozlova	47	2087	— 680				
Anna Meluškāne	46	2094	— 17				
Lidija Ručica	48	2188	+ 253				
Kirjana Mihailova	43	2168	+ 481				
Aizupiešu lielīermā	373	2115	+ 22				
Zinaida Trofimova	45	2819	— 190				
Zenta Juhneviča	46	2323	— 519				
Jadviga Lepuka	45	2457	— 422				
Vija Čonka	43	2628	— 239				
Baibu īermā	179	2553	— 350				
Lidija Fjodorova	30	2721	— 59				
Jekaterina Moskovaja	31	2258	+ 57				
Vera Golubeva	29	2587	— 485				
Zabegu īermā	92	2463	— 206				
Natālija Lepere	21	2631	— 722				
Valentīna Sidorova	24	2818	— 760				
Alvīna Mikulāne	23	2460	— 769				
Leinišķu īermā	68	2639	— 784				
Galina Bahanova	18	3172	—				
Antonīna Stepankova	19	3415	—				
Uļjana Amosova				15	3260	—	
Duntišķu īermā				53	3225	—	
Anfonīna Loginova				24	3135	— 8	
Feklinijs Dažilova				23	3222	+ 367	
Zoja Tumašova				25	2685	—	
Lielfermā «Progress» I				72	3006	+ 224	
Jūlija Bobrova				56	2590	— 40	
Jefrosinija Kapustenoka				53	2245	— 20	
Anastasija Trofimova				54	2577	+ 5	
Nadežda Turubanova				53	2601	+ 206	
Leokādija Mūrniece				54	2859	+ 356	
Jevdokija Trofimova				56	2205	— 225	
Galīna Popmane				48	2238	—	
Valentīna Mihailova				55	2390	— 322	
Lielfermā «Progress» II				428	2471	+ 4	
Marija Lazareva				12	2095	—	
Hēlēna Černova				12	1942	—	
Lielfermā «Progress» III				40	2294	—	
Lielfermā «Progress» kopā				540	2530	+ 69	
Feofanija Rastopčina				49	1903	+ 119	
Feodosija Gubjinova				44	1914	+ 209	
Kira Baikova				41	2141	— 80	
Valērija Ksēndzova				39	2505	+ 423	
Fermā «Zaseki»				173	2098	+ 187	

Zabegu fermas brigadiere Vera Golubeva

Pie vēstures dzīļu avota

Droši vien mēs daudz ko neuzzinātu par novada slaveno pagātni, par ievērojamiem cilvēkiem, par nozīmīgiem, ja nebūtu šo cilvēku. Viņi visus vajās brīžus velta novada vēstures izpētei.

Lai arī daži dzīvo citur, kā teiksmi Antons Anspaks vai citi, tomēr studē un pēta pagātni un ar savā darba augļiem iepazīstina mūs, kuri to vēlas. Bet Jāzeps Pīzelis palicis uz vietas. Jau daudzus gadus mēs viņu pazīstam kā Vārkavas vidusskolas vēstures skolotāju, kā jauno vēsturnieku gara veidotāju. Nav viegli saskaitīt viņa audzēķus, kuri arī par savas dzīves cēlu izvēlējušies vēsturnieku gaitas, vai kuriem šis priekšmets palīdzējis nopietnāk, saprotosāk raudzīties uz citām zinātnēm.

Pateicoties skolotāja pūliniem, izrauti no aizmiršības daudzi nozīmīgi nozīmīgi gan ciema, gan visa rajona dzīvē, papildināti ar svarīgām defājām. Mēs esam uzzinājuši par Vārkavas pagastā ievērojamākajiem nozīmīgiem pirmās revolūcijas gados, par brāļiem Kovaļevskiem, kuri padarījuši slavenu paleontoloģijas zinātni, par vēl senākiem nozīmīgiem. Skolotājs ar saviem audzēkņiem daudz paliekoša ieguldījis Lielā Tēvijas kara gadu vēstures izpēti savā novadā un rajonā. Viens no nozīmīgākajiem Jāzepa Pīzeli darbiem bija viņa stāstījumi par latviešu sarkanajiem strēlniekiem, mūsu novadniekiem, saskaņā ar jubileju — septiņdesmito gadadienu kopš latviešu strēlnieku II kongresa, kurš parādīja, ka latviešu strēlnieki ir ar padomām.

Āoti vērtīgi tas, ka skolotājs ļoti daudzus materiālus savācīs tiesīs no pirmavotiem — no pašiem revolūcijas cīņu un kara dalībniekiem, rūpīgi pierakstot viņu atmiņas, iepazīstoties ar dokumentiem, aicinieku stāstījumiem. Tā nekas nepazīd no vērtīgā mantojuma, jo arhīvos jau nav iespējams iekrāt dzīvu cilvēku attieksmi pret to, ko

pardzīvojuši, viņu valodu. Dokumenti ir skopi, tie nepasaka visu. Un vēl jo vērtīgi tas, ka skolotājs tiek daudz uzmanības veltījis tieši tam novadam un tā vēsturei, kurā viņš pats dzīvo un strādā.

Viņa pūlini nav veltīgi. Jau tagad skolas novadpētniecības materiālos var atrast ļoti daudz saistoša un interesanta. Bet darbs vēl turpinās, atnesot aizvēni jaunus atklājumus. Tie nepaliel vākos, kladēs, planšētēs pie sienas — iet tautā, jo skolotājs laborāt un bieži gatavo rakstus avīzēm, citiem periodiskajiem izdevumiem.

Vēsturiskajiem nozīmīgiem bijis daudz plašās skanējums, neka Vārkavas tuvākā apkaimē. Tātad, arī atgādinājumam jāzīriet tālos celos.

Attēlā: skolotājs J. Pīzelis

Jauniešu sirdīm un rokām—dedzīgām, strādīgām būt

Kas gan cits, ja ne jaunatne no tagadējās paaudzes pārmantos gan to, ko tā izdarījusi, sasniegusi, gan arī augstu ieceru varenumu. Tie būs tagadējo jauno ikidiena. Agrofirmas kolhoza un rūpniecības uzņēmumu galvenie darba veicēji lai ir apmierināti: maiņa viņiem būs. Nav tā, ka jaunatne baidās lauciņku darba, vai rūpniecības nepievērs uzmanību strādnieku profesijai. Sen vairs nav tie laiki, kad ar kolhozu tēvi un mātes biedēja savus vidusskolu beigušos dēlus un meitās, ar varēm dzīna prom uz pilsetām. Tagadējais lauku saimnieks, lai strādā

niekiem. Visās fermās var sastapt gados jaunas meitenes, kuras strādā kopā ar pieredzējušām lopkopēm. Komjauniešu un jauniešu posms ir cūkkopības lielīzmā «Aizupīši». Jaunās lopkopēs izcejas ar lielu enerģiju, dzīvesprieku, ieinteresētību kolektīva kopīgās dzīves problēmās. Sākumā viņām negāja viegli, pietrūka

arī uzmanības no vecāko darbinieku pusē, bet, pateicoties jauniešu uzcītībai, ir tiks pāri daudzām krācēm un zemūdens klintīm.

Attēlā: grupa no fermas jauno lopkopēju posma — Marija Kolesnikova, Vera Suvorova un Liliya Vaivode.

Vasara — kāzu laiks

**JAUNAIS
CĒLŠ**

Laikraksts «Jaunais cēlš» ([Новый
нурь]) iznāk 1 reizi nedēļā latviešu
un krievu valodā sestdiennās. Foto-
salikums.

JAUNUMI BIBLIOTĒKAS PLAUKTOS

Cilvēki un likteņi

Maijā mūsu bibliotēkā saņemtas vairākas jaunas grāmatas. Tos, kurus interesē literatūra par Lielo Tēvijas kuru, piesaistīs D. Ortenberga «JU NIJS — DECEMBRIS 41», kura stāsts par smagajām kara dienām 1941. gadā. Autors ataino ar dramatismu piesātināto spriegumu notikumos, tautas un armijas pieaugušo varenību.

Sērijā «Kara memuāri» piedāvājam Padomju Savienības Varonu V. Zagalai grāmatu «TIROT CĒLU KĀNIKIEM». Kara sākumā viņš komandēja atilērijas divizionu, pēc tam pulku un grupējumu, savā grāmatā stāsta par kaujām, kurās piedalījās Lenīngradas frontē, pie Stalingradas, Kurskas lokā, par cīņu biedriem un viņu vīrīšību.

Padomju Savienības Varonis, partizānu kustības organizētājs Latvijā, vēsturnieks V. Samsons savā grāmatā «UZ JAUNU PAYASARI» emocionāli stāsta par partizānu gaitām, par cīņām pret vācu okupantiem.

Sērijā «Gimenes lastījumu bibliotēka» piedāvājam grāmatu «SKOLĀTĀJS, KURA VĀRDS IR DARBS». Tā stāsta, kā bērniem palīdzēt atrast prieku, piedaloties sabiedriski derīgā darbā, kādas iespējas ļājām jomā paver skolu reforma, kas rīt mūsu zemē. Pārdomājot šos jautājumus, autors lastījus iepazīstina ar radošiem meklējumiem un strādumiem bērnu morālajā audzināšanā.

K. Sergijenko grāmata «MĀJA KALNĀ» veltīta bērniem, kurus nav lūtinājis liktenis. Viņi dzīvo kopītē, vai nu nemaz nepazīst savus vecākus, vai ar tiem tiekas reti un ar nepacietību gaida silnumu, gādību.

Lielu popularitāti iemantojis rakstnieka D. Vargas vārds. Tam nav gadījuma raksturs: savu rakstnieka aicinājumu viņš saskata pusaudžu audzināšanā. Viņa grāmata «GIMENES LIETĀS» ir savdabīgs dialogs starp bērniem un vecākiem.

S. Kovajova grāmata «GIMENES ATTIECĪBU PSIHOLOGIJA» atklājas dzīvesbiedru savstarpējās attiecības, tāpat attiecības starp bērniem un pieaugušajiem, tiek iztīrīti noteikumi veselīga, morāli psiholoģiska klimata veidošanai ģimenē.

Žurnālists un rakstnieks V. Peskovs labi pazīstams lastījumiem kā aprakstu par dabu, par Dzīmteni autors. Viņš daudz ceļo, ir viens no Centrālās televīzijas programmas «Dzīvnieku pasaule» vadītājiem.

Viņa jaunā grāmata «TĀ VISS BIJĀ...» stāsta par cilvēkiem, kas dažādu iemeslu dēj nokļuvuši neparastos apstākjos, ekstremālos, kā tagad medz teikt. Tajā ir viņa stāsts «Taigas stupceļš» par Likovu ģimeni, «Ziemeļānu» un citi dokumentāli stāsti ar fotoilustrācijām.

Kas saīsina cilvēku dzīvi? Mūsu valstī izdarīts daudz, iai cilvēki dzīvoju ilgi un laimīgi. Taču atklājušies negatīvi faktori, kuri ne tikai bremzē tālāko ceļu šajā virzienā, bet arī velk mūs atpakaļ. Par to stāstījis krājumā «BALTAIS AKACIS», kurā ievietoti J. Majcevas, F. Uglova, Z. Balajana un citu autoru raksti. Viņi visā atbaidošajā kailumā parāda cilvēces lielāko jaunu — alkoholismu, narkomāniju, kuru iznīdēšanā ir mūsu svarīgākais uzdevums.

Leuksaimniecības speciālistiem adresēta grāmata «INTENSĪVAS TEHNOLOGIJAS AUGKOPĪBA», «ROKASGRĀMATA ZĀLU LOPBARĪBAS RAZOŠANĀ». Tieši, kuri aizraujas ar puikkopību, domāta L. Miska grāmata «ROZEŠI».

Fantastikas un piedzīvojumu grāmatu lastījāji ar interesi saņem jauno grāmatu «APMĀKUSIES LAPA», ko uzrakstījis V. Ivanovs, krājumu «NEBĒRNŪ SPELES», kā arī A. un V. Strugacku grāmatu «NENORŪNĀTĀ SATIKŠANĀS».

Brāļu Vaineru romāna «ZĀLES PRET BAILĒM» darbības smaile vērtība pret patērcēisko attieksmi pret dzīvi, stāsta par Maskavas padomes leks-

lietu galvenās pārvaldes operatīvo grupu darbu.

Lauku dzīves problēmām, sādžas tematiskai veltītās vairākās grāmatas, leverojamā ukraiņu rakstniece J. Mušķetika romāns «ROBEŽĀ» galvenais varonis ir jaunais kolhoza priekšsēdētājs O. Šostaks. Viņam liekas, ka priekšgājēja, slavena priekšsēdētāja Parkona metodes ir galīgi novecojušas, trauce sasāpējus ekonomisko problēmu risināšanā. Jaunais priekšsēdētājs nonāk asā konflikta situācijā, viņam neviens nepalīdz ne personiskajā dzīvē, ne darbā — viss padodas ar grūtībām.

Karalapakijas slavenā prozaika T. Kaipberēnova jaunais romāns «ACURAGS» veitīts mūsdienās laukiem. Romānā cieši savijūšas morāles, ekonomikas un apkārtējās vides aizsardzības problēmas.

Poēzijas draugiem piedāvājam A. Ahmatovas dzejoli krājumu diņēs grāmatās. Te ietilpināti viņas dzejoli no septiņām grāmatām. Sīs krājums ir ļoti apjomīgs, vērējot, tā ir grāmata par 20. gadsimtu, tā traģēdijām un cerībām. Viņas dzejoli ir kā zāle, kas laužas pret sauli no pelnīem, zāle, kas spīti visam ir bieza un zaja.

V. Ludēna dzejoli krājumā «SAVĀ MĀJĀ» ievietota poēma par latviešu sarkanajiem strēlniekiem, dzejas par dzīmto zemi, par dabu.

Intervijā «LAUKU KALENDĀRA 1987. GADAM» korespondentam N. Skorolupovam agrofirmas «Krasnij Oktjabrī» generāldirektors Rūmualds Kavinskis ar lepnumu un mīlestību stāsta par mūsu Latgales zemi, par kolhoza tapšanu un veidošanos, par mūsu novada brīnišķīgajiem cilvēkiem. Ja to visu izlasīsiet, tad arī uzzināsi, ka Riebiņiem. Kalendārā ievietotais raksts tā arī saucas — «RIEBINU LEGENDĀ».

A. KRASNOPJOROVA,
Riebiņu bibliotēkas vadītāja

NO MŪSU PASTA

Vai labāk nevar?

Gadījās būt Preijos, legāju gastronomijas veikalā, kas atrodas blakus piena veikalā. Skatos — cilvēki pērk konfektes «Gotīņas», kas ražotas agrofirmā «Krasnij Oktjabrī», un maksā 2,80 rubļi. kilogramā. Kurš gan atteikties no šāda garduma? Arī es nopirk vienu pacīnu, lai uzcīnētu mazdālu. Konfektes kā konfektes, smarža un garša — kā vajaga būt.

Te mazdēls ierunājās: «Saki, vecēv, šīs gotīņas badījušas, jo visas saņurcītas?»

Sākām aplūkot labāk. Tiešām, cita lielākā, cita mazākā, ietītas pavīri, dāla lobās laukā, dāla ielocīta ar visu masu.

Nospirdām, ka agrofirmai jāstrādā labā, jo par labu naudu arī precei jābūt labai.

L. BRAMĀNIS Arendolē

No redakcijas: ar vēstuli iepazīnēs visi, kam kāds sakars ar konfekšu ražošanu. Patiešām, ne vienmēr ietīšanas kvalitāte atbilst prasībām. Tas tāpēc, ka visas strādnieces nav pieredzējušas, gan arī tālab, ka konfektes tūlīt pēc izgāšanās, vēl nepaspējušas nostāvēties, nobirst, nonāk tirdzniecībā. Kvalitātes uzlabošanas problēmas apspriestas cehā. Te tiks izdarīta rekonstrukcija, uzstādīts konfekšu ietīšanas automāts.

NO BĒRNA MUTES

Par maz pērt

Pa ielu iet tēvs un dēls. Puika laikam izdarījis kādas blēnas, jo tēvs pamāca:

— Ja tu neklausīsi vecākus, tad no tevis var izaugt sliks cilvēks. Es to nevaru pieļaut — būs jānoper.

— Vai tas onkulis, kas tur streipujo, labs cilvēks?

— Redzi pats, ka nav! — atbild tēvs.

— Viņu arī maz pēra, kad bija maziņš!

NUMORA STORĪTIS

LASĪTĀJU AFORISMU

Nevelc slimību garumā, kamēr slavenie profesori vēl nav nomiruši.

Neatzina nekādus ārstus — patika vienīgi māsiņas.

Tāpat kā eksāmenos, arī pirmo operāciju iztaisīja ar špiķeriem.

Divas draudzēnes:

— Kā jums taistīja operāciju — ar vai bez narkozes?

— Neatceros. Pārāk stipri biju iemigus.

— Kā juties, kad tev taistīja operāciju?

— Lieliski! Vienārēju atraš savas mājas.

— Mūsu ārsti bieži vien strādā ļoti izklaidīgi.

— Kas par mulķībām!

— Manu vīru ielika slimīnā ar mandelēm, bet atgriezās mājās bez aklās zarnas.

Satiņas veci draugi: